

یکپارچگی مفهومی کلیدی در رویکرد منظر شهری تاریخی (نمونه موردی: شهر نائین)

سلیمان حیدری^۱، بهرنگ بهرامی^۲، مهدی صفی^۳، حسین حضرت^۴

چکیده

شهر تاریخی دربردارنده هویت و فرهنگ مردمانی است که خود را با محیط و بستر شهری وفق داده و به استفاده‌ای پایدار از آن دست یافته‌اند. این شهرها تجلی‌گاه فرهنگ مردمان آن هستند و به‌عنوان میراثی از پیشینیان باقی مانده‌اند. اما در سال‌های اخیر به دلیل برنامه‌های توسعه شهری با مشکلاتی روبرو شده‌اند. از این رو نیازمند رویکرد مناسب در برخورد با آنهاست. منظر شهری تاریخی به‌عنوان یک راه نوآورانه برای حفظ میراث فرهنگی و مدیریت شهرهای تاریخی است و رویکردی برای شناسایی و به رسمیت شناختن کیفیت‌های خاص و ارتباطات مابین ساختارهای تشکیل‌دهنده منظر در قلمرو ساخته‌شده و طبیعی است. این رویکرد با هدف مدیریت توسعه منظر شهرهای تاریخی، کمک به رفاه جوامع، حفاظت از مناطق شهری تاریخی و میراث فرهنگی جوامعی است که تنوع اجتماعی، اقتصادی و عملکردهای مسکونی را تضمین می‌کند. در سال‌های اخیر برنامه‌های توسعه شهری و شهرنشینی از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی این مناظر می‌باشند و یکپارچگی آنها را تحت‌الشعاع قرار داده است. در این پژوهش با تحلیل ساختارهای طبیعی و تاریخی و روابط بین آنها در منظر شهری تاریخی اقدام به بررسی یکپارچگی و حفاظت از میراث شهری نائین گردیده است.

واژگان کلیدی

منظر شهری تاریخی، یکپارچگی، میراث، نائین

heidarisalman68@gmail.com

۱- دانشجوی کارشناسی‌ارشد مهندسی طراحی محیط‌زیست، دانشگاه تهران

۲- استادیار گروه مهندسی طراحی محیط‌زیست، دانشکده محیط‌زیست، دانشگاه تهران

۳- دانشجوی کارشناسی‌ارشد مهندسی طراحی محیط‌زیست، دانشکده محیط‌زیست، دانشگاه تهران

۴- دانشجوی کارشناسی‌ارشد مهندسی طراحی محیط‌زیست، دانشکده محیط‌زیست، دانشگاه تهران